

## Arrest

nr. 177 397 van 7 november 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché E. GOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een sjiïet van Koerdische origine, afkomstig uit Sadr City in Bagdad en beschikt u over de Iraakse nationaliteit. Uw ouders zijn beiden afkomstig van Mandali in de provincie Diyala. Uw eerste vijf levensjaren was u woonachtig in Baquba, tevens gelegen in de provincie Diyala, waarna u verhuisde naar Sadr City in Bagdad. U was daar vervolgens woonachtig tot uw vertrek in 2015 naar Turkije. Ofschoon in uw nabije omgeving in Sadr City geweten was dat jullie een Koerdisch gezin waren, kenden jullie hierdoor nooit problemen.*

*Op 12 mei 2015 werd uw vader onderweg naar zijn kapsalon in de Palestinastraat in Bagdad vermoord door onbekende gemaskerde personen die hem vanuit een wagen beschoten. Hij werd door drie kogels geraakt in de borst. Een vriend, genaamd A., was getuige van de moord die zou gepleegd zijn door*

leden van de sjiiitische militie Asaeb Ahl al Haq (AAH) uit jaloezie op de rijkdom van uw vader. De politie kwam na dit voorval ter plaatse en A. bracht het lichaam van uw vader naar het ziekenhuis al Kindi of het Madiinet al Tob ziekenhuis. A. belde vervolgens uw broer op, die het nieuws doorvertelde aan u en uw moeder. U, uw broer, uw oom en uw moeder gingen vervolgens naar het ziekenhuis, waar u uw overleden vader heeft gezien. Later op de dag belde A. uw broer nogmaals met het nieuws dat de daders van AAH waren, aangezien hij dit op hun hemd had gezien. Diezelfde dag ging u samen met uw oom Abbas, uw broer Ismail en uw moeder een klacht neerleggen in het politiekantoor van al Karama. De klacht werd genoteerd, maar u kreeg geen kopie van de klacht. Uw oom ging eveneens een overlijdensakte van uw vader ophalen in het Madiinet al Tob ziekenhuis.

Nadien heeft uw broer de Sheikh van uw stam, A.A.S., gecontacteerd om de moord op uw vader aan te klagen. Deze Sheikh zocht de verantwoordelijken van de moord op uw vader, maar vond hen niet.

Veertig dagen na het overlijden van uw vader werd er een dreigbrief onder de deur van uw huis geschoven door AAH. Hierin stond dat indien uw gezin niet zou vertrekken, jullie zouden vermoord worden. Uw moeder verscheurde de brief en gooide deze weg. U meent zelf te weten dat jaloezie omwille van jullie rijkdom tevens de reden voor deze dreigbrief vormt.

U zelf verliet het land op 15 juli 2015 met het vliegtuig richting Turkije. Vervolgens reisde u naar Griekenland. Van daaruit reisde u naar België. U kwam hier toe op 29 juli 2015 en diezelfde dag nog diende u hier een asielaanvraag in.

Uw broer R. verliet Irak op 17 augustus 2015, uw andere broer Ismail en uw moeder verlieten het land in oktober 2015.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van een pagina uit uw Iraaks paspoort, uitgereikt op 1.01.2011 in Bagdad; uw Iraakse identiteitskaart, uitgereikt op 14.04.2009 in Mandili; uw Iraaks nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 23.03.2011 in al Rusafa, Bagdad; de woonstkaart van uw gezin, uitgereikt op 21.01.2010 in al Karama, Bagdad en een doodcertificaat van uw vader, sd., uitgereikt in Bagdad

## **B. Motivering**

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

U haalde aan dat de moord op uw vader en de daaropvolgende dreigbrief de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Irak (CGVS, gehoorverslag pagina 15).

Vooreerst dient het CGVS vast te stellen dat er zich meerdere ernstige inhoudelijke tekortkomingen voordoen in de overlijdensakte van uw vader die u zelf aanleverde, die de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten op zeer cruciale wijze teniet doen.

Zo dient te worden opgemerkt dat de **overlijdensakte die u inleverde** duidelijk tegenstrijdig is met de op het CGVS door u afgelegde verklaringen aangaande de situering in de tijd van de moord op uw vader, die bovendien ook duidelijk intern tegenstrijdig zijn. Wanneer u tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd werd wanneer uw vader vermoord werd, antwoordde u dat dit op 12 mei 2015 was. Daarna gevraagd naar wat voor dag dit was, verklaarde u dat het een zondag was en u bevestigde vervolgens dat u het zich kon herinneren dat het een zondag was. Wanneer u vervolgens geconfronteerd werd met de vaststelling dat 12 mei 2015 een dinsdag was, verklaarde u dat u zich mogelijks vergist had, maar dat het zeker 12 mei was (CGVS, p. 17). Om de moord op uw vader te staven, leverde u een doodcertificaat aan. In dit doodcertificaat staat als datum van overlijden echter niet 12 mei 2015 maar 10 mei 2015. Het spreekt voor zich dat uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS, waarbij u met zekerheid bevestigde dat hij vermoord werd op 12 mei, het door u aangeleverde document schromelijk tegenspreken.

Aansluitend hierbij kan worden opgemerkt dat objectieve informatie ter beschikking van het CGVS overigens ook stelt dat er in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met officiële documenten (zie landeninformatie "valse documenten en corruptie").

Bovenstaande vaststelling zorgt er voor dat niet enkel de bewijswaarde van het door u aangeleverde document onbestaande is, maar bijgevolg ook dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds danig op de helling staat.

Naast deze inhoudelijke tekortkomingen van het door u ingediende document, dient er door het CGVS te worden vastgesteld dat u omtrent de vraag naar welk ziekenhuis uw vader werd gebracht, behoorlijk tegenstrijdige verklaringen aflegde. Wanneer u gevraagd werd in welk ziekenhuis het doodcertificaat van uw vader werd uitgevaardigd, verklaarde u dat uw oom het in het **Al Kindi ziekenhuis** was gaan afhalen (CGVS, p. 13). In het doodcertificaat van uw vader staat echter te lezen dat dit in het Madiinet al Tob ziekenhuis was. Verder in het gehoor op het CGVS verklaarde u dan ook plots dat hij naar dit laatste ziekenhuis werd gebracht en dat uw oom het certificaat ook was gaan afhalen in dit ziekenhuis

Madiinet al Tob. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u het echt niet meer wist naar welke van de twee ziekenhuizen het was (CGVS, p. 15 en 18). Aangezien u in ieder geval aangaf dat u zelf ook naar het ziekenhuis was geweest, zou het op zijn minst te verwachten zijn dat u weet naar welk ziekenhuis u gegaan bent (CGVS, p. 20 en 21). De vaststelling dat u niet over deze kennis beschikt, geeft een bijzonder weinig doorleefde indruk van uw asielrelaas en doet de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten verder teniet.

Naast bovenstaande vaststellingen dient het CGVS nog in te gaan op enkele vaststellingen aangaande uw paspoort en uw reisroute waardoor niet alleen uw verdere algemene geloofwaardigheid wordt ondergraven maar waardoor bovendien ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden bij uw recente herkomst.

Hierbij dient ten eerste te worden gewezen op de tegenstrijdige verklaringen die u op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het gehoor op het CGVS aflegde **aangaande uw paspoort**. Op het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken toonde u zo op 28 september 2015 een kopie van een pagina van uw paspoort en verklaarde u dat u het origineel bij uw moeder in Turkije had achtergelaten (Verklaring DVZ, vraag 28). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken het origineel had getoond dat dit nu bij uw broer in Zweden was. U verklaarde verder dat hij dit meegenomen had om het te bewaren omdat u het niet meer nodig zou hebben, maar dat u nog had aangedrongen om het toch bij u te laten (CGVS, p. 12). Verder in het gesprek gevraagd wanneer uw broer uw paspoort meegenomen had, verklaarde u dat dit in januari 2016 was en dat u zelf had gezegd dat u het niet meer nodig had. U spreekt hierbij niet alleen uw eerdere verklaringen tegen waarin u stelde dat uw broer aandrang op het geven van uw paspoort, maar gaf hierna bovendien ook nog aan dat u het origineel van uw paspoort tot januari 2016 in uw bezit had. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid met de Dienst Vreemdelingenzaken en uw eigen verklaringen, komt u niet verder dan te stellen dat u in fout was en niet goed nagedacht had (CGVS, pagina 26). De vaststelling dat u uw origineel Iraaks paspoort op 28 september 2015 op de Dienst Vreemdelingenzaken niet voorlegde, maar later zelf aangaf dat u tot januari 2016 in het bezit was van dit origineel en hier bovendien vervolgens tijdens het gehoor op het CGVS tegenstrijdige verklaringen over aflegde, doet een sterk vermoeden rijzen dat u uw paspoort achterhoudt om bepaalde zaken achterwege te houden. Dit ondermijnt verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Hierbij aansluitend is het uiterst vreemd dat u in dergelijk tegenstrijdige mate **uw reisweg vanuit Irak naar België** situeert. Vooreerst gaf u aan dat u op 15 juli 2015 Irak verlaten had en dat u in België toegekomen bent op 29 juli 2015, wat uw reis tussen Irak en België logischerwijs op een veertiental dagen doet komen. Daarna werd u gevraagd hoe lang u in Turkije gebleven bent, waarop u verklaarde dat u een veertiental dagen in Turkije bent gebleven. Wanneer u vervolgens werd gevraagd hoelang u vervolgens onderweg was van Griekenland naar België, verklaarde u dat dit een dertiental dagen betrof. Daarna geconfronteerd met deze mathematische onmogelijkheid, kwam u niet verder dan uw eerdere verklaringen te herhalen met een verdere precisering van het aantal dagen tussen Griekenland en België (CGVS, pagina 14). Door geen duidelijk zich te geven op uw reisweg rijst dan ook sterk het vermoeden dat u op een eerder tijdstip Irak heeft verlaten. De bovenstaande vaststellingen aangaande uw paspoort en het feit dat al uw identiteitsdocumenten uitgereikt zijn in of voor 2011, hetgeen zich een viertal jaar voor uw vlucht uit Irak situeert, sterken het CGVS in deze conclusie.

Bovenstaande vaststellingen aangaande de inhoudelijke tekortkomingen in uw documentatie, de tegenstrijdigheden niet alleen aangaande cruciale feiten in uw asielrelaas, maar bovendien ook aangaande uw recente herkomst en uw paspoort, nopen het CGVS te concluderen dat uw geloofwaardigheid volledig teniet wordt gedaan.

Gelet op deze conclusie dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De **neergelegde documenten** vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. Met uw identiteitsdocumenten heeft u uw identiteit gestaafd, welke niet in twijfel wordt getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van **willekeurig geweld** in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder

geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk.

Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km<sup>2</sup>, telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven

aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

#### **2.1.1. Middelen**

2.1.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, § 2, 4 en 5, 48/5, § 2 en 3, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid”, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker wijst erop dat hij de volgende documenten heeft voorgelegd: nationaliteitsbewijs, paspoort, woonstkaart en identiteitskaart, die zijn identiteit en nationaliteit attesteren. Hij stelt dat er geen twijfel is omtrent zijn Iraakse nationaliteit. Hij legde ook de overlijdensakte van zijn vader voor, die zijn problemen en de redenen van zijn vertrek uit Irak uitlegt. Verzoeker stelt dat hij “een belangrijke onrust van geheugen” heeft en wijst erop dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) verklaarde “zich niet meer herinneren”. Hij stelt tevens dat hij “een laag niveau van instructie” heeft en wijst erop dat hij zijn diploma van de lagere school behaalde. Betreffende de stelling van verweerder dat er in Irak een hoge mate van corruptie heerst en dat allerhande documenten tegen een steekpenning kunnen worden verkregen, verwijst verzoeker naar rechtspraak van de Raad en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en voert hij aan dat *in casu* geen onderzoek werd verricht zoals in deze rechtspraak voorgeschreven. Vervolgens bevestigt verzoeker dat zijn vader werd vermoord door de sjiiitische militie Asaeb Ahl al Haq (hierna: AAH). Hij wijst erop dat hij een sjiiet van Koerdische origine is en onder verwijzing naar een “ontploffing in Bagdad op 3 juli 2016 in al Karrada wijk” meent hij dat sjiiitische burgers het hoofddoelwit vormen van Daesh. Hij stelt dat hij gevaar loopt door zijn religieuze overtuigingen. Tot slot geeft verzoeker een uiteenzetting met betrekking tot het voordeel van de twijfel.

2.1.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Volgens verzoeker spreken vele objectieve bronnen de cijfers en argumenten van verweerder tegen. Hij verwijst naar een aantal internetartikels. Hij meent ook dat verweerder geen aandacht heeft voor de volgende elementen in de “COI BAGDAD”: “gabegie, de corruptie, de komst in groot aantal ontheemden en de talrijke check-punten”. Hij wijst erop dat het openbare leven in 2014 en begin 2015 evenmin was stilgevallen, terwijl toen door verweerder subsidiaire bescherming werd toegekend aan inwoners van Bagdad op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat Bagdad wordt geconfronteerd met een ongekennde gezondheids crisis en een behoefte aan humanitaire bijstand. Hij meent dat er in Bagdad geen enkel normaal leven is. Tevens stelt hij als volgt: “Het CGVS stelt zich geenszins wat de capaciteit en aan de wil van de regering betreft vragen om de sjiiitische milities te controleren.”

## 2.2. Stukken

Per drager brengt verweerder op 17 oktober 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016, de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 en het document *"Irak – Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn vader werd vermoord door de sjiiitische militie AAH, waarna hij zelf door middel van een dreigbrief door deze militie werd bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de neergelegde overlijdensakte van zijn vader niet in overeenstemming is met zijn verklaringen op het CGVS, die bovendien ook intern tegenstrijdig zijn, (ii) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met officiële documenten hetgeen de bewijswaarde van de neergelegde overlijdensakte, mede gelet op zijn tegenstrijdige verklaringen, teniet doet, (iii) zijn verklaringen over naar welk ziekenhuis zijn vader werd gevoerd, incoherent zijn, (iv) zijn verklaringen aangaande zijn paspoort incoherent en ongeloofwaardig zijn, (v) zijn verklaringen over zijn reisweg niet aannemelijk zijn, en (vi) de overige door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij *"een belangrijke onrust van geheugen"* heeft, dient erop gewezen dat verzoeker nalaat enig medisch of psychologisch attest bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat hij lijdt aan dermate zware geheugenproblemen dat hij niet in staat is tot het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen of tot het op een normale wijze ondergaan van een gehoor. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat dit gehoor op een normale wijze is geschied en dat noch verzoeker, noch zijn raadsman enige opmerking maakten aangaande verzoekers voorgehouden geheugenproblemen. Het loutere feit dat verzoeker tijdens zijn gehoor een aantal keer verklaarde dat hij zich bepaalde zaken niet (goed) kan herinneren, betekent immers niet automatisch dat hij geheugenproblemen heeft. Integendeel, deze gebrekkige kennis kan ook te wijten zijn aan het feit dat zijn asielmotieven leugenachtig zijn, hetgeen verweerder er terecht toe leidde zijn asielrelaas als ongeloofwaardig te bestempelen. Waar verzoeker erop wijst dat hij zijn diploma van de lagere school behaalde, dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de door hen aangevoerde asielmotieven die geacht worden in hun geheugen te zijn gegrift, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Waar verzoeker onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelt dat geen afdoende onderzoek werd gevoerd naar de door hem neergelegde documenten, dient erop gewezen dat verzoeker uit het oog verliest dat niet enkel wordt gewezen op hoge corruptiegraad in Irak, maar tevens op de met de inhoud van zijn documenten tegenstrijdige verklaringen die, mede gelet op voormelde corruptiegraad, afbreuk doen aan de bewijswaarde van zijn documenten. Bovendien hebben documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Betreffende zijn identiteitsdocumenten wordt terecht gesteld in de bestreden

beslissing dat deze zijn identiteit aantonen die evenwel niet in twijfel wordt getrokken. Verzoeker toont in onderhavig verzoekschrift geenszins aan dat zijn identiteitsdocumenten voor het overige op een andere wijze zijn asielrelaas alsnog zouden kunnen geloofwaardig maken.

Waar verzoeker stelt dat hij als sjiïet gevaar loopt in Bagdad omwille van zijn religieuze overtuigingen daar sjiïeten het hoofddoelwit zijn van Daesh, dient erop gewezen dat verzoeker in zijn asielrelaas net uiteenzet dat hij als sjiïet door een sjiïtische militie werd bedreigd en dit naar zijn vermoeden omwille van de welstand van zijn familie. Bovendien haalde verzoeker noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor op het CGVS een vrees aan voor vervolging louter omwille van zijn sjiïtische geloofsovertuiging of omwille van zijn Koerdische origine. Zijn verwijzing naar de aanslag van 3 juli 2016 in de wijk Karrada is op zich evenmin van aard een dergelijke vrees aan te tonen. Deze aanslag is immers van algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon, terwijl verzoeker zijn aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken.

Betreffende verzoekers uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel, dient erop gewezen dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten dient te trachten te weerleggen en dat een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, hiertoe niet volstaat.

Gezien hetgeen voorafgaat dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

### 2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het*

*Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (zie verzoekschrift), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER